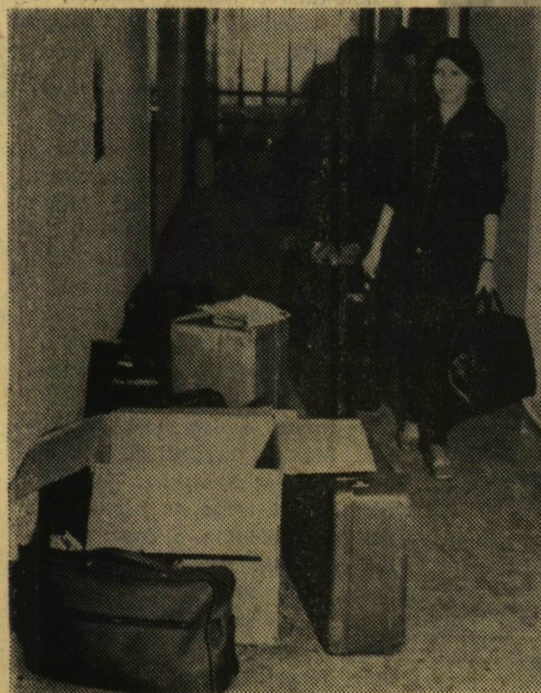


Időpont: 1972. február 22.
Színhely: Újszeged, Odesszai körút. Messziről kimagasló kilenc emeletes új épület.

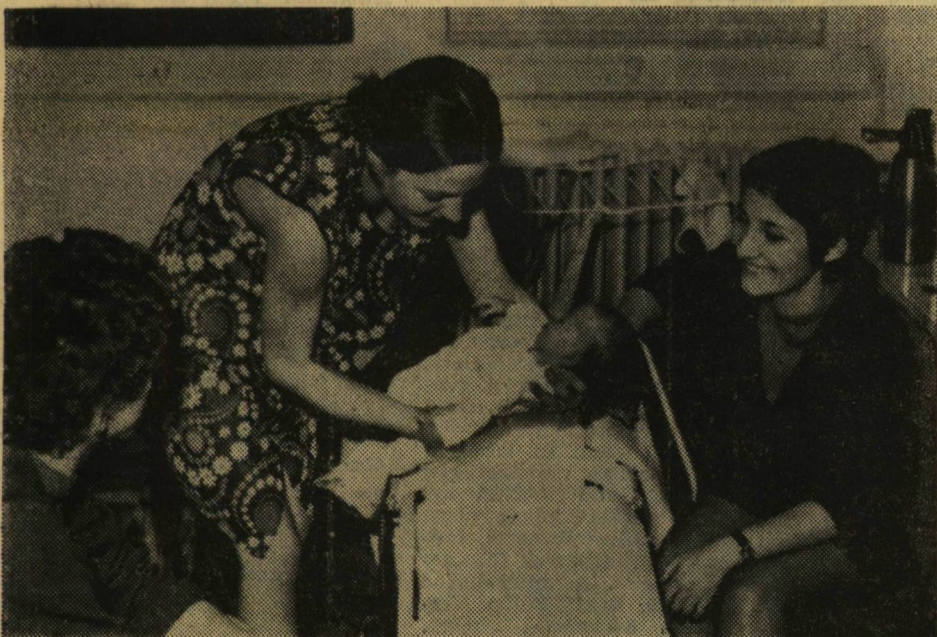
Szereplők: rohammunkát végző építőmunkások, takarítók, hátukon cipelt ágyakkal rakódómunkásnak álcázott egyetemista fiúk, türes fülkéje előtt álldogáló portásnéni, hol itt, hol ott tárgyáló rendezkező gondnoknő, ágybetéteket cipelő nevelőtanár, szemlét tartó építésvezető és gazdasági főigazgató...



Csomaghalma a folyosón (Fotó: Kun Sándor)

Téma: elkészülünk vagy nem készülünk el március 1-ig? Beköltözhetnek, vagy nem költözhetnek be a hallgatók a József Attila Tudományegyetem új diákotthonába?

Mindenki ló-fut, dolgozik, ki segít, besegít — mindenki igen-



Máris kedvenc a legfiatalabb „kollégista”, Szóke Ágota (Fotó: Takács László)

14 diákkör – 39 dolgozat

Bölcsészhallgatók tudományos munkája

A X. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Budapesten megrendezendő társadalomtudományi szekciójának ülésein *Bölcsészettudományi Karunk 14 diákköre harminckilenc dolgozattal szerepel* — többel, mint az előző években bármikor. Ez a tény tanúsítja azt is, hogy a diákköri tagságban a hallgatók már nemcsak a pluszként végzett tudományos munkát látják, hanem az általa nyújtott plusz tudást és örömet is. Anyaggyűjtő, dolgozatíró és vitatkozó rutint tudományos szinten, a kutatott terület mélyebb megismerésének öröme, a sikerélmény okozta önbizalom és önbecsülés növekedését, bátorságot és biztonságot újabb kérdések feltárásához. Karunk diákkörében a hallgatóknak sokoldalú munkára van lehetősége. A születő pályaművek zöme TDK-saink önálló kutatásának eredménye, összefoglalása. Egyre világosabbá válik azonban, hogy a társadalomtudományok terén is a közös munka a célravezetőbb. Erre törekedve

lő választ szeretne adni a témában felvetett kérdésekre.

Nyüzsgés, csendélet, leltár

Időpont: 1972. március 1. 2. 3. délelőtt.

Színhely ugyanaz — azaz mégsem. Az előcsarnokban „egy bőrönd, egy mozsár, egy kép és egy kosár...” azaz, hogy több bőrönd, doboz, táska, kis csomag nagy csomag, gyerekkoscsik, kerékpárok... A portásfülkében levő szolgálati asztalon az új címre érkezett első távirat „Csepiga István, Szeged, Odesszai körút 52.”

Szereplők: „Honfoglalók”.

Téma: beköltözés az új diákotthonba.

Szünet nélkül zúg a lift, Erdélyi Laci és társai lelkesen cipelelik a „betyárbutort” — belépővel. A portásfülkében ugyanis szigorú „pótcerberusként” ül Steffer Mária és Vörös Rózsa:
 — Amíg nem adják le a lakók a ki- és bejelentő lapjaikat, szemlélyi igazolványaikat, addig senki sem költözhet be — mondják.

Az asztalon „lajsrom”: melyik szobában kik laknak, kik az emeletfelelősök. Lenn, a portai dokumentációban tehát rend van.

És fenn?

Az emeletken — „csendélet”. A folyosókon bőrönd és dobozbarrikádok. A három heverővel, íróasztallal és falpolccal berendezett szobákban a beköltözők „komponálni sem lehet szebbet” összevisszasága. Ruhák, cipők, könyvek, lábasok, gumikötél, vadonatúj ágynemű és plédék fölött hangzavar:

— Melyik legyen az én szekrényem?

— Hová tegyük a cipőket?

— A fűtőtest vezetéke keresztbe áll a felső szekrényben, nem fér be a bőröndöm!

Rohangálás ki, be — „leltár”!

— Van főzőfülke!

— Vasalószoba csak minden második emeleten van.

— A tetőteraszon lehet napozni és isteni a kilátás!

— Hűtőszekrény nincs?

— Állítólag lesz emeletenként frigider, meg vasaló, meg hajszárító...

Két srác méltatlankodik a lépcsőfordulóban:

— A földszinti társalgón és a könyvtárszobán kívül nincs más közös helyiség.

— Az hagyján, de olyan placcsincs az egész házban, ahol egy kicsit tornászni, vagy pingpongozni lehetne.

— Majd átjárnunk a Mórba. Ha szépen megkérjük a lányokat, biztosan megfogadják a kosárlabda pályájukon.

— Persze, sportnak egyelőre a reggelenkénti órákra kocogás is megteszi, vagy a zsúfolt buszra való feltolakodás...

Nyüzsgés az egész épületben. Csak a még romos, egyelőre elhasznált doboz és csomagolópapír raktárul szolgáló földszinti társalgó, az orvosi rendelő és a betegszobák üresek. Lassan az egész

koleszt birtokukba veszik az új lakók.

Egy emelet boldogság

Időpont: március 2. este.

Színhely: ugyanott — a IX. emeleten.

Szereplők: 12 egyetemista házaspár.

Téma: vegre nyugodt körülmények között, házastárs házigazdái



Tanulósarok (Fotó: Kun Sándor)

tól, alberletli uzorától, kiszolgáltatottságtól mentes, saját „családi fészek”.

Egy emelet boldogság. Kardos Sanyi és felesége a barátságos Balázs szobában az alberletnek még az emléketől is szinte borzong:

— Köves konyhában laktunk, havonta hatszáz forintért. A fűtést télen a gáztűzhely sütőjével kellett megoldanunk — vagy oxigén nem volt, vagy fagyoskodtunk, — meséli az utolsóéves joghallgató férj. Felesége, Balogh Jutka bölcsész, közben a családi könyvtárnak kinevezett polcokon rendezgeti a könyveket, s mit is mondhatna mást:

— Nagyon örülünk, hogy ide beköltözhetünk, csak megköszön-

ni tudjuk. Rengeteget segít anyagilag is rajtunk, hiszen ki-ki rendesen, kategóriája alapján fizet térítési díjat.

Minden házaspár egyetért Jutka véleményével. Különösen azok, akiknél már a trónörökös is „kollégista”. A tizenegy hónapos Németh Zolika, a kéthetes Szóke Ágota és aprócska társaiak máris „közgyerekek”. A pelenka szárításához fregolit fabrikáló Szóke Imréné az éppen takarító szomszéd családtól partfissal, felmosó vödörrel a kezében ugrik segíteni.

S mi történik akkor, ha valahol „eltörik a méces” — zavarja-e — a többi lakót a gyereksírás? — Egyáltalán nem. Ha kell,



Két dokumentum – egy játékfilm

A Filmkör terveiből

Újjászervezett kulturális munkánk egyik legújabb öntevékeny csoportja a tavaly dr. Járdánházy Tamás által megalakított filmkör. Léte azt igazolja, hogy orvosegyetemünk diáksága nemcsak passzív hallgatója a kulturális eseményeknek, hanem igényli az aktív, saját erőből fakadó munkát is. Ezért üdvözlőtük örömmel nálunk is az új lehetőségeket, hiszen hasonló jellegű szakkörök már évek óta működnek társaságunkban.

Az alapokat két kamera — egy „Pentaflex” és egy „Auróra” filmfelvételgép jelentette. Az eddigi korlátozott anyagi lehetőségek miatt csupán egy filmet tudtunk készíteni. Témája: elsős hallgatók ismerkednek az egyetemmel és a várossal. A filmet az Auditorium Maximumban mutattuk be az elsős hallgatók jubileumi évfolyamgyűlésén. Pénzhiány miatt több filmet nem tudtunk készíteni.

Örömmel mondunk köszö-

net a KISZ VB-nek, mely legutóbbi ülésén 4000 forintot szavazott meg a filmkör fejlesztésére. Így lehetőség nyílik korábbi elképzeléseink megvalósítására, és ismét elkezdhetjük a munkát. Terveink között szerepel két dokumentumfilm és egy játékfilm megvalósítása. A két előbbi témája: a dorozsmai szélmalom és a sándorfalvi lovasiskola. Játékfilmünk fiatalok hangulatáról, érzelmeiről szól, irodalmi idézetekkel, klasszikus és progresszív zenei anyaggal alátámasztva.

Ha anyagi forrásaink továbbra is adottak lesznek, és biztosítják a folyamatos munkát, működésünket szeretnénk kiterjeszteni KISZ-híradók készítésére is. A nagyobb rendezvényekről készített dokumentumok a fájékoztatás új formáját jelentenék.

KONCZ ISTVÁN

CSEPREGI MÁRTA